

Легенди степу

Ярослав Брунько

Де степ безкрайній дихає полином,
А вітер волю носить на крилі,
Забувши сум, печаль і відпочинок,
Живуть козаки на своїй землі.
Нема для них дорожчого за волю,
Ніж вірний кінь та гостра шаблюка,
Зустрінуть сміло будь-яку долю,
Коли заграє бойова сурма.
Курінь з очерету, багаття вночі,
Дніпровська хвиля, зоряні шляхи,
І кобзи дзвін, що смуток жене геть,
І пісня про славетні ті роки.
Життя козацьке — буря, степ і воля,
Де кожен день — то виклик і політ!
Вони виковували власну долю,
Залишивши свій слід на сотні літ.